

KURJER ZACHODNI

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

»ISKRA«

ROK XXII

SOSNOWIEC, CZWARTEK 5 MARCA 1931 ROKU.

Nr. 53.

Przeniesiona z adresemem do domu lub przesyłka pocztowa 3,50 zł. (zabawki 6,50 zł.) | P.K.O. 61.553. | Cena egz. 15 groszy

OGOLNA DYSKUSJA BUDŻETOWA W SENACIE.

OSTRA KRYTYKA POLITYKI RZĄDU.

WARSZAWA, 4.5. (Tel. w.). Senat rozpoczął dziś debatę budżetową. Rozprawy były utrzymywane na poziomie wysokim i prowadzone były w tonie akademickim. Wyjątek stanowiły przemówienia opozycjonistów, którzy wykazywali się wielką erudycją. Przemówienie to zawierało bardzo enowatą krytykę polityki gospodarczej Rządu i obecnych stosunków. Poszczególne fragmenty mów były wprost lekcją poglądową dla kierowników polityki.

TON UROCZYSTY.

B. B. uśmiał nadą dyskusji (on uroczysty). Zajął ją prezes senackiej komisji skorbowa-budżetowej sen. Popłowski, wyrażając szczerą kopie mentów pod adresem min. Matematycznego, ale zaznaczając jednocześnie, że minister przyniósł, że o ile konjan kura nie pogorszy się, to suma wpływów może być osiągnięta w wysokości 2 miliardów 600 milionów.

Sen. Szarski wygłosił referat generalny, w którym z naciskiem podkreślił wysoką konsumpcję dochodu społecznego przez świadczenia publiczne.

BIADA NAM.

Sen. Marchlewski (Ch. D.), mówił: — Przy tworzeniu państwowości naszej korzystamy z dóbr, które naród reprezentuje. Tworzymy budyną rolną z zasobów ziarna, które zamagazynowała miłość do wolności, sprawiedliwości, praworządności i poczucia honoru. Biada nam, gdyby to źródło miało zmieszać lub skłaniać w nieprawość.

CZEM JEST SANACJA?

Sen. Kluszyńska (P. P. S.): — Żeby wyjść z obecnej naszej sytuacji musimy nastąpić przy radykalnie zmianach polityki podatkowej, polityki cen i organizacji pracy. Ceny

przemysłowe mogą być obniżone tylko po zmianie ustroju podatkowego. Na ukształtowanie się naszego przeliczenia oddziaływać poważnie przyczyną wewnętrzną. Polska swojami kredytami zapłaciła za cienie zapowiedzi zamachu. Po wyborach, pacyfikacji, brzości nie można się było spodziewać niczego innego, tylko tego, co jest.

Pan premier odpowiedział, że w Biznesie nie było sadyzmu. Pewnie, że nie było pewnych chińskich metod, udrożeń, jak przystawienie szczerą do brzości, ale to, co było, wyszło z niego. Okruciejstwo jest cechą ludzi matych. Preces o Brzości przynosi nie w ostatniej chwili do formuły. Nie to się pomoże. W Bydgoszcz, czy w Łomży, z wazną wolą, czy wbrew niej sprawy to będą wyjątkowo.

Członkowie obozu rządowego odgrzdzili się od swej przeszłości, a w celbicie politycznym smutno się zalewa wysłano swobodę do Nieświeża i Dzikowa.

Co jest sanacja? Jest to potworek, który nie jest arnieowiem, nie jest światopoglądem. Sanacja to choroba, to narodził dyktator, bez której dyktatura istnieje nie może.

Panowie chcieliby kazać narodowi szukać jednej idei, uzmysłowanej w jednym człowieku. My powiadamy, że ten jeden człowiek, jeśli jest jak ideowy wianiec służyć narodowi.

Przechodząc do zamachu bombowego, sen. Kluszyńska stwierdza, że dyan, którzy chcieli zleżerzontować opinię publiczną, ostali się jeno sznur. Na lawie oskarżeniów powinna zasięść ich kł nny.

Min. Składkowski: — Tak jest, łamci się pochowali.

Sen. Kluszyńska: — Gdyby P.P.S. uważała, że w Polsce trzeba robić zamachy bombowe, toby do pana nie szła po naukę. Pan może nie zastrozy.

Min. Składkowski: — Jesteście niedyktatorami nie straszcie.

Sen. Kluszyńska przypomina ministrowi obnieście zbadania sprawy budkiej. Tymczasem okazało się, że posłano do Łucka p. Klisza, który w r. 1922 był skazany na więzienie, bo w Złoczowie tak karał dwukrotnie, że jednemu kazał być drugiego.

Min. Składkowski: — Nikt o tem nie wie.

Sen. Kluszyńska: — Min. Mutuzewski tłumaczy, że posłów i senatorów powinni swoje djety obniżyć do przykładu. Ponieważ istnieje teraz więcej pracy, możemy to pierwszy szceniwo odstąpić p. Prezydentowi, marsz. Piłsudskiemu, ministrowi i dyktatorom. Niech od siebie rozpoczną ten wysiłek.

UKRAINEC.

Sen. Horbaczewski (ukrajiniec): — Najcharakterystyczniejszą cechą systemu jest regime polowyj. Działacie samorządów, lub spółdzielczych pod nadzorem polij. Zapewnimy, że ukrajinicy czynią wszystko, czego państwo ma się prawo domagać i okazali wspaniałe, której im zaprzeczyć. Ukrajinicy są przeciw indystryjowi.

WALORY.

Po wyjściu min. Składkowski go uśmiał polemizować z sen. Głabinskim i sen. Kluszyńska sen. Rolle (B. B.).

— Pani Kluszyńska zarzuca nam, że uważamy Polskę za własność jednego człowieka. My uważamy tylko,

że Polska w znacznej części jest dziełem jednego człowieka.

W naszym Senacie nazwano nas eunuchami. Ze wzrostu B. B. wynika, że mamy wielkie zdolności polityczne.

Sen. Kluszyńska: To ci wydadzą.

Sen. Rolle: — Dlaczego pan specjalnie nie walory tak lekkomyślnie potraktowała?

Sen. Kluszyńska: — W parlamencie!

Sen. Rolle: — Dlatego, że uważamy tego ołowidka za twórcę nowoczesnej Polski.

NIEMCY.

Sen. Paat (Niemy): — Rząd jest bezsilny wobec wymagaj chwili. Programem nie może być system coraz większego obciążenia społeczeństwa podatkami.

KOSCOWE PRZEMOVIENIA.

Sen. Zakrzewski (B. B.) nawigował do przemówienia sen. Horbaczewskiego, zapytując, w jakim stopniu przedstawiciele ruskiego społeczeństwa posiadają siłę, żeby ze swym społeczeństwem stworzyć współpracę z państwem.

Sen. Thullie (Ch. D.) wyraża radość z oświeczenia sen. Horbaczewskiego, podnosząc jednak, że sen. Horbaczewski nie powiedział, że jednolitość to będzie utrzymywana w chwili, gdy Polska znajduje się w wielkiej niebezpieczności.

Na tem zakończono dyskusję ogólną.

Następne posiedzenie we czwartek

Huta Królewska WSTRZYMUJE REDUKCJE.

KATOWICE, 4.5. Zjednoczona Huta Królewska i Laury otrzymały większe zamówienia rządowe na dostawę żelaznej konstrukcji mostów kolejowych i szosowych. Wpłynęły również zamówienia na zamówienia Ministerstwa kolei na dostawę zapasowych kol kolejowych i części wymiennych.

Drżki tym zamówieniem zamierzone w tych zakładach redukcje zostały wstrzymane.

4 złote ZA JEDNĄ SŁIWKE.

WARSZAWA, 4.5. Na warszawskim rynku owocarnim pojawiła się niezwykła „noweljka” — świeże rengody, o wspaniałym czerwonym odcieniu skóry.

Świeże sliwki przysłano do Polski aż z Afryki, gdzie obecnie zaczynają dojrzewać.

Owoce te wyszły się w stanie zupełnie niezłym. W czasie długiej drogi sliwki dojrzewają.

Ze względu na koszty transportu i niewielką ilość tego „materiału”, cena jednej sztuki wynosi... 4 złote.

Zyciem sponięcia NAUCZYCIELKA GIMNAZJALNA.

ŁWÓW, 4.5. Wczoraj zdarzył się tu tragiczny wypadek. Nauczycielka gimnazjum ziała. Helena Wiśniewska, podczas przyrzadzania sobie obiadu, dostawszy łałku serowego, upadła nieprzytomna na rozpaloną płytę kuchenną.

Od rano zajęła się odzież, a następnie zaczęła plonąć ciało niebezpiecznej. Przyszli na pomoc donoszący zastęp iżnawce zwołano zwłoka. Kłóre udstawiono do instytutu medycyny ogólny.

ZAMIAST HITLEROWCÓW SOCJALDEMOKRACI za budżetem zbrojeń niemieckich.

BERLIN, 4.5. Usuniecie się od prac parlamentarzystów narodowych socjalistów i niemieckich - narodowych, a więc dwa frakcji, na których poparcie mogli liczyć każdy rząd przy przedkładaniu budżetu Reichsweltry, zmusilo Brinnanga do ubiegania się o głosy socjalistów.

Kiszowstwo frakcji socjaldemokratycznej wyszło, zandnięco potowocno głosowania za budżetem Reichsweltry wraz z zasnami na budowę pancerników „A” i „B”. Domagalo się jednak wznamian za to stworzenia nowych źródeł skarbowych, m. in. wprowadzenia 20 proc. podatku od tanjem członków rząd nadzorczych.

Tymczasem wynik wyborów w Brunsweltry i Łatych socjalistyczni strażnicy, wprost, głosów na rzecz komunistów, wy-

wolał w łonie partji zlan nastroje oporu przeciw jakimkolwiek kompromisom z polityką militarną kanclerza Brinnanga. Począto ostrzegać władze partyjne, że stroniwość, którą przez dziesiątki lat prowadziwo polityka antymilitarystyczna, nie może nagłe przetrwać do polityki wiecej przeciwej i uwzględniania wszelkich życzeń Reichsweltry, której duch skierowany jest znowu przeciw republice.

Ze swej strony Brinnang począł wywierać nacisk, groząc rozwiązaniem koalicyj pruskiej. Pośrednictwem między kanclerzem i socjal - demokratami objął premier pruski Brann, Brinnang i minister Reichsweltry Greener zamierzają się spawają budżetu Reichsweltry i zbrojeniu morskich polaryć kwestję zaufania.

Porozumienie Gandhiego z Anglją. Zezwolenie na produkowanie soli.

LONDYN, 4.5. Wczoraj późnym wieczorem Gandhi odbył jeszcze jedną konferencję z wielokrotnym lordem Irwinem, na której osiągnięto ostateczne porozumienie.

Gandhi zobowiązał się wstrzymać akcję nieposłuszeństwa wobec władzy, natomiast jednak zrzecowcać z poprzedniego ządania w sprawie publicznego śledztwa od zachowania się policji wobec demonstrantów.

Wzianam za to rząd udzielił ludności prawa produkowania soli, przy jednoczesnym zachowaniu monopolu i zobowiązał się zwrócić skonfiskowane majątki kongresu narodowego i uczestników akcji Gandhiego. Poza tem rząd zrezygnował ze zwrotu kosztów spowodowanych strajkami i bojkotem o ile poszczególni strajkowiec i bojkotowiec wystawiano listy z przyczyn ekonomicznych.

Adwokat 2059

Halina Awrutin otworzyła kancelarię w Sosnowcu przy ul. Modzejewskiej Nr. 24.

Pożyczka dla rolnictwa z BANKÓW ZAGRANICZNYCH.

WARSZAWA, 4.5 (Tel. w.). Bank Rolny zwrócił uwagę z konieczności banków zagranicznych, na podstawie której otrzymać 1 mil. 200 tys. funtów szterlingów, co daje 55 mil. zł.

Kredyt ten będzie udzielany na 9 miesięczne terminy na pożyczki obrotowe dla rolnictwa.

Posel Molke U WICEM. BECKA.

WARSZAWA, 4.5 (Tel. w.). Nowoimianowany poseł Rzeszy Molke złożył swój wicem. spraw. zagranicznych Beckowi. W sobotę złożył list w uwierzytelnianiu p. Prezydenta Rzeszy.

Polska wobec reformy kalendarza

Kościół katolicki zgadza się na reformę, żydzi protestują.

Z ramienia specjalnej komisji Ligi Narodów do reformy kalendarza objeżdża obecnie stolice państw europejskiej dyre. Goswornis, informując rządy i społeczeństwa o projektach tej komisji.

Z licznymi, nietylko bardzo daleko idących propozycji co do zmian kalendarza Gregorzjńskiego, komisja Ligi Narodów wybrała dwa warianty, oznaczone literami B. i C. Oba one zachowują podział roku na 52 tygodnie siedmiodniowe, oba tworzą w latach zwykłych 1. zw. „dzień biały”, niewchodzący do żadnego tygodnia i nieposiadający żadnej daty, w latach zaś przestępnych dwa takie dni, wreszcie oba ustalają obchodzenie święta Wielkiejnocy na 2-ga wypadłe 14 kwietnia, która zawsze wypadałaby 8-go tego miesiąca. W ten sposób usunięto główną wadę kalendarza Gregorzjńskiego — jego amonotność. Różnica między projektem B i C polega na tem, że projekt B zachowuje podział roku na 12 miesięcy: pierwsze dwa miesiące każdego kwartału liczyłyby po 30 dni, trzeci miesiąc — 31. Kwartały byłyby zatem równe i porównywalne między sobą, miesiące natomiast pozostałyby nierówne choć w mniejszym stopniu, niż obecnie.

Je ostatnią niedolizność usunął projekt C przez podział roku na 13 miesięcy, przycem nowy miesiąc, pod nazwą Sel, wprowadzono między czwercem a lipcem. Dzięki temu każdy miesiąc liczyłby równo po 28 dni i obejmowałby pelae 4 tygodnie, a każdy dzień tygodnia nosiłby stale te same daty. Wiecej niż niedziela wypadłaby zawsze 1-go, 8-go, 15-go, i 22-go, co usunęłoby komeczność cię-

giego zagładania do kalendarza. Natomiast wadą planu C jest niemożność podzielenia półroczy i kwartałów na pelne miesiące. Drugie półroczę rozpoczynałoby się w połowie miesiąca Sola, a kwartały liczyłyby po 53 miesiacę i jednym tygodniem.

Dla usilenia opinii Polaki o reformie kalendarza powołano z inicjatywy Ministerstwa spraw zagranicznych komitet specjalny przy Instytucji badania koniunktury gospodarczej i cen. W skład danego komitetu obdył posłowie z list przewodniczym dyr. Instytutu dr. Edwarda Lipińskiego, i przy udziale przedstawicieli władz kościelnych instytucji naukowych, sfer gospodarczych, pedagogicznych i t. d.

Przewiczo jakiegokolwiek reformie kategorycznie oświadczył się przedstawiciel ludności żydowskiej: prezes warszawskiej gminy żydowskiej, b. poseł Barbein z Wydziału centralnego związku kupców żydowskich. Protesty te nie będą, mogły jednak wywolywać na stanowisko Polaki, gdyż i obecnie żydzi — oriodkie, posiadają własny kalendarz, rozpoczynający rok od innej daty, a co najważniejsze, uznający sobotę za dzień odpoczynkowy.

Powazniej liczyć się wypadałoby z zastrzeżeniami, wysuniętymi przez prof. Kamińskiego, kierownika obserwatorium astronomicznego, reprezentującego nadto Krakowską Akademię Umiejoności i Uniwersytet Warszawski. Wytyka on błędy faktyczne w wywodach reprezentantów Ligi Narodów, uzasadniających proponowaną reformę, i wykazuje, że 28-dniowy miesiąc, założony projektem C, ze względu na rzekomą zgodność z

przyrodą, nie odpowiada miesięcywnydzicznemu (koczycowemu), trwającemu około 29 i pol. dnia. Nadto prof. Kamiński zwalcza usugę — że przy skróceniu miesiąca do 28 dni niemożliwe byłoby obchody pewnych pamietnych dat historycznych, np. wybuchu powstania 1850 r., przypadającego na 29 listopada.

Delegat warszawskiej Izby przemysłowo-handlowej oświadczył, że niedogodność obecnego kalendarza nie daje się tak mocno odczuwać jak w stosunkach gospodarczych, gdyż trzeba było dokonywać reformy, narzucającej zwyżkę handlowe i podważającej umowy terminowe. Jeśli jednak przyszło do reformy, woli on raczej projekty B, jako mniej rewolucyjny. Teżoz zdania był p. Rzepecki, występujący w imieniu Lewiatana.

Natomiast za projektem C gorąco przemawiał inż. Piotr Drzewicki w imieniu naukowej organizacji, oraz adwokat Łypaciewicz w im. towarzysza przyjaciół Ligi Narodów, dającego do ujednostajnienia norm życiowych narodów i do zgody międzynarodowej. Również za reformą, opartą na względach praktycznych, oświadczył się przedstawiciel konsystorza ewang. — austriackiego.

Najekscytowiej wypadła i najwięcej wywolyła wrazenie opinia delegata warszawskiego archyepiskupiego konsystorza rzymsko-katolickiego, który zakomunikował, że Stolica Apostolska, jako jedynie miarodajna w tej sprawie instancja, nie uważa zmiany kalendarza za dopuszczalną i odnosi się negatywnie do jego reformy. W tej sprawie przesyła precesom, gdyż na soborze 1852 r. papież Grzegorz

VII przepowiedział zmianę kalendarza, usuwając osterki kalendarza Juljanskiego obowiązującego w naszym kraju. Nawet kwestja ustalenia dnia Wielkiejnocy nie jest wykluczona. Oczywiście, tak samo jak za czasów Grzegorza, zmiana kalendarza mogłaby nastąpić naskutkiem uchwały Soboru Powszechnego.

Zamykając posiedzenie, dyr. Lipiński wyraził zdanie, że jeśli się ma dokonywać reformy w kwestji, obchodzącej ogół ludności, należy przeprowadzić ją gruntownie, usuwając możliwie największą ilość wad i braków, zauważonych w dotychczasowym systemie obchodzenia czasu. W ten sposób oświadczenia wytkaloby, że stery rządowe Rzeczypospolitej skłaniają się ku projektyowi C, ze którym zresztą wypowiedziały się w 90 proc. członkowie Miarodajnej Stanów Zjednoczonych, a także znaczna większość w innych państwach, które już sprawały zbadały.

W marcu rb. mają odbyć się dalsze narady Polskiego Komitetu reformy kalendarza z udziałem delegatów z prowincji, aby stanowisko, jakie powzięmie Rząd polski przed konferencją w Genewie, wyznaczoną na 26 października rb., opierało się na możliwie najszerzym zbudaniu opinji kraju.

ODMROŻENIE Oryginałna maść (z koutkiem), „MROZOL” leczy i goi rany, powstałe od odmrożeń. Sprzedawki apteki i składy apteczne. 2010

KINO „ZAGŁĘBIE”
1249 DAWNIEJ
Kino-Teatr „UDZIAŁOWY”

Serja ostatnich niemych filmów.
Powtórzenie wielkiego filmu „**GOLGOTA ODDZIAŁ KOBIECY**”
Dramat w 24 aktach, 2 serie zerwane w roli głównej Iwan Mozuchin.
NAD PROGRAM: „**NA GWIEZDZINY SZLAKACH**”
Tyłko 2 seanse! 1-zy o godz. 6-jej 11-gi o godz. 9-jej.

NASTĘPNY PROGRAM
„**Gdzie Wschód jest Wschodem**”
z Lon Chaney.

Wkrótce
Greta Garbo
W najlepszym obrazie
„**Pocałunek**”

KINO-TEATR „PALACE”
1250 W SOSNOWCU.
ulica Warszawska 2.

Od poniedziałku 3 do 8 marca
„**WIATR OD MORZA**”
W rolach głównych ujs polskiego ekranu i sceny
Maria Malicka, Adam Brodzisz, Kazimierz Jmrozski-Słepowski, Eugenjusz Bodo.
UWAGA! pomimo wielkich kosztów filmu ceny miejsc nie podwyższone.

Najpotężniejszy film polskiej produkcji
Na te motywy arcydzieła
ST. ZERONSKIEGO.

Dozwolony dla młodzieży.
WKRÓTCE
Królowa ekranu polsk.
Jadwiga
SMÓRSKA
w filmie p. t.
„**GRZEŚNIA MŁOŚĆ**”

KINO „CZARY”
1251 W CZELADZI

Od czwartku 5 do soboty 7 marca r. b.
„**ŁZY UKOJENIA**”
W rolach głównych: piękna IRIS ARLAN i znakomita WERNER PITTSCHAU.
Ceny miejsc: zniżone: III m. — 0,80; II m. — 1,-; I m. — 1,20; Balkon — 1,50.

Głęboko wzruszujący dramat z życia kobiety
Tragiczne dzieje wychowanki klasztornej i fatalnej pomyłki małżeńskiej.

Dozwolony dla młodzieży.
WKRÓTCE
Królowa ekranu polsk.
Jadwiga
SMÓRSKA
w filmie p. t.
„**GRZEŚNIA MŁOŚĆ**”

ANASTAZJA DREWNOWSKA

CZATY.

POWIEŚĆ.

40) — Kochanku — odpadł krótko.
Pulce Sielskiego zaczęły się na jego rękę żelaznym uszczelnikom. O mało nie krzyknął.
— A tenaz? — pytał dziwny inkwizytor.
— Teraz Kochanku jej pamięć.
Sielski pochylił się jeszcze bardziej. Dotykali się niemal twarzami. Głos jego przeszedł w przejmujący szepot.
— Panie — rzekł — Bóg panu zapłaci za te słowa. Teraz Tuła będzie dla mnie jeszcze bardziej żywa niż było. Teraz będzie jeszcze bogatsza w życie, niż była. Mnież ją tak wykopac z polskiej duszy tuła, jaka się tam kryje. Mów pan. Mów pan.
— Co panu mówić? — zapytał Sławutny i przesunął ręką po czole gestem oziwoleka, który odpierał mowę.
— Wszystko. Wszystko o niej. Wydrę z pana wszystkie wspomnienia. Mam do nich większe prawo niż pan, bo ostatecznie byłam jej mężem. Musi pan zapłacić za wszystko, co przez pana wywnępleniłem. Wszystko. Od początku. Jak ją pan poznał? Kiedy i gdzie?

— Dlaczego pan jej się nie oświadczył?
— Nie oświadczyłem się.
— Czy pan przypuszczał, że pana nie przyjmie?
— Obawiałem się, w każdym razie.
— A więc miał pan jednak pewną nadzieję?
— pytał skwapliwie Sielski.
— Człowiek żyje nadzieją.
— A ona, czy okazywała panu... wzajemność?
— Sławutny potuszył się niespokojnie.
— Czy mój obaj zarwali? — zapytał. Konkretna forma mesamotywniej indagacji przejęła go nagle, niemiłym strachem.
— Proszę. Odpowiadaj pan. Czy ona co panu okazywała?
— Tak. Miałem nawet wrażenie, że...
— Że co? — napierali nieublaganie Sielski.
— Że mi sprzyjała.
— Sielski spuścił ręce swej ofiary i odetchnął głęboko. Po chwili pytał dalej:
— Wiec w takim razie dlaczego mnie wybrała?
— Musiałem się omylić — wyjąkał Sławutny.
— A może dlatego, że...
— Nie dokończył. Przez niego Sławutnowa przecieciała jak błyskawica myśl: „że byłam lepszą panją” — dokończenie myśli tamtego.
— Dlatego — odpowiedział wyraźnym, mocnym głosem — że pan okazał się bardziej mężczyzną niż ja i zdobył ją pan. Przyszedł pan po mnie i musiałem panu ustąpić. Zostałem zwyciężonym.

najbardziej istotą, jaką sobie można wyobrazić. Taktycznie wziął ją ten, który potrafił się postawić. Niesmiałe uczucie Sławutnego nie miało w stosunku do niej silny przywiązujący. Sama zaś, jeżeli chodziło o takie sprawy, nie umiała ruszyć palcem. Sławutny starał się nie dłużej, że przelozyla nad niego Sielskiego, o dlatego, że jej porzucił nie zagalnął wcześniej. Rozgoryczony przegrana, peszdził ją o interesowność. Ale nie było to prawdą. Piękna panna, sama zresztą bogata, nie była interesowna. Interesowność pozostaje w związku z inicjatywą, której ona nie posiadała we grom. Nikt też nie wywiał na nią nicieciu w tym kierunku. Chociwiała, samolubna matka pozostawiała jej najzupełniej wolną rękę, a ojciec nie żył.
— Pan jest szlachetnym człowiekiem — wywolyła się Sielskiemu, w którego duszy wybuchła straszliwa burza. — Wiedzieln o tem. Dźwiwie się teraz, że ona przelozyla mnie nad pana, ale kobiety...
— Panie, ona nie żyje — przerwał powarzony Sławutny.
— Że...
— Że. A teraz niech mi pan powie, co się z panem dzieło po wyjeździe zagranicę?
— Podróżowałem. Zwiedziłem całą...
— Nie o to mi idzie. Co się z panem dzieło pod względem uczuciowym?
— Ciępiatłem, tęskniłem, potem prawie zapomniałem — wyrecytował szybko slumionym głosem miłdy człowiek.
— A potem, kiedy ja pan znów zobaczył, wszystko odbyło?
— Tak.

